

Revelație Divină -

Față în Față cu Isus Hristos

Revelația Raiului și a Iadului oferită la Șapte Tineri Columbieni

www.DivineRevelations.info/ROMANIAN

Vezi și: <http://www.resursecrestine.ro>

Pe când o grupă de 7 columbieni tineri se afla laolaltă, a venit Isus Hristos și I-a luat cu El, ca să le arate Raiul și iadul. Citește măturile lor despre slava cerului și tortura iadului.

REVELAȚIA RAIULUI

Prima mărturisire – Esau

(2 Corinteni 12-2) “Cunosc un om în Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe).”

Noi ne aflam toți într-o cameră, când am avut prima experiență. Camera s-a umplut iarăși cu lumina prezenței Domnului. Ea era așa de intensă și de puternică, încât lumina toată camera. Camera era plină de Slava Sa și era minunat să te afli în prezența Sa.

Isus ne-a spus: “Copiii Mei, acum am să vă arăt Împărăția Mea, acum vom merge în Gloria Mea.” Noi ne-am luat de mâini și am fost înălțați. M-am uitat în jos și am constatat că ne părăsisem trupurile. În momentul în care aceasta a avut loc, am fost îmbrăcați în niște mantii albe și am început să mergem cu o viteză mare în sus.

Am ajuns în fața unor uși duble, care erau intrarea în Împărăția Cerului. Eram uimiți de ceea ce ni se întâmpla. Eram recunoscători că Isus, Fiul lui Dumnezeu, era acolo cu noi, împreună cu doi îngeri care aveau fiecare câte patru aripi.

Îngerii au început să ne vorbească, dar noi nu am înțeles ce ne spuneau. Limba lor era foarte diferită de a noastră și nici nu se asemăna cu altă limbă vorbită pe pământ. Acești îngeri ne-au primit și au deschis cele două uși imense. Imediat am văzut un loc minunat plin de lucruri diferite. Când am intrat înăuntru, o pace perfectă ne-a umplut inimile. Biblia ne spune că Dumnezeu ne dă o pace care depășește cu mult orice înțelepciune omenească:

(Filipeni 4:7) „Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

Primul lucru pe care l-am văzut, a fost o căprioară, și am întrebat-o pe una dintre surorile mele: „Sandra, vezi și tu ce văd eu?” Acum ea nu mai plângea și striga în continuu ca atunci când ni s-a arătat iadul, ci zâmbea și spunea: „Da, Esau, văd și eu o căprioară!” Atunci am știut că totul era real și că ne aflăm într-adevăr în Împărăția Cerului. Toate lucrurile groaznice pe care le văzusem în iad, fuseseră uitate repede. Acum eram acolo și ne bucuram de Slava lui Dumnezeu. Ne-am îndreptat către locul unde era căprioara – în spate ei era un pom foarte mare! Ne aflăm în mijlocul Raiului.

Biblia ne spune:

(Apocalipsa 2:7) „Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul: ‚Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.’”

Acest pom Îl simbolizează pe Isus, deoarece Isus Însuși este viața veșnică. În spatele pomului era un râu cu apă cristalină. Noi vroiam să rămânem în locul acela. De multe ori I-am zis Domnului: „Doamne, te rugăm! Nu ne mai lua din locul acesta! Noi vrem să rămânem aici pentru eternitate! Noi nu vrem să ne întoarcem înapoi pe pământ!” Domnul ne-a răspuns: „Este necesar ca voi să vă întoarceți înapoi ca să puteți să mărturisiți despre toate lucrurile pe care Eu le-am pregătit pentru toți cei care Mă iubesc pe Mine – deoarece Eu vin foarte curând înapoi, iar răsplata Mea este cu Mine.”

Când am văzut râul, am fugit repede și am intrat în el. Atunci ne-am amintit pasajul din Scriptură care zice: “Cine crede în mine, din inimă vor curge râuri de apă vie.” (Ioan 7:38)

Râul în care eram acum și în care ne cufundam, părea să aibă viață în el. Puteam să respirăm și în el și la suprafața lui. El era foarte adânc și prin el înotau multe feluri de pești colorați. Aceeași lumină ca la suprafață era și în interiorul lui – în Rai lumina nu vine de la o sursă anume, ci acolo totul este la fel de luminos. Biblia ne spune că Isus Hristos Însuși este lumina acelei oraș:

(Apocalipsa 21:23) “Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.”

Când am scos cu mâinile noastre câțiva pești afară din apă, am observat că ei nu mureau. Văzând aceasta, am alergat la Domnul și L-am întrebat de ce nu mureau. Domnul a zâmbit și ne-a răspuns că în Rai nu există moarte, nici plânsete și nici durere! (Vezi Apocalipsa 21:4)

Am plecat de la râu și am alergat la fiecare loc pe care-l puteam găsi – vroiam să atingem totul și să trăim toate lucrurile. Am fi vrut să luăm totul înapoi cu noi pe pământ – așa de impresionați eram de ceea ce vedeam în Cer. Ceea ce am văzut acolo nu se poate exprima nici pe de aproape în cuvinte. Când Apostolul Pavel a fost dus în Rai, el a văzut lucruri pe care nu le-a putut explica în cuvinte, datorită lucrurilor mărețe și minunate care sunt în Împărăția Cerului (Vezi 2 Corinteni 12). Acolo am văzut lucruri pentru care nu există nimic asemănător pe pământ cu care le-am putea compara.

După aceea am ajuns într-o zonă imens de mare – un loc minunat și nemaipomenit. Acolo am văzut multe pietre prețioase de smarald, rubin, diamante și aur. Podeaua era compusă din aur pur. Apoi am mers într-un loc unde erau trei cărți foarte mari. Prima carte era BIBLIA făcută din aur pur. În Psalmi ni se spune că Cuvântul lui Dumnezeu este etern și rămâne în Rai pe vecie (vezi Psalmul 119:89). Noi ne uitam la o Biblie imensă din aur, ale cărei pagini, litere și absolut totul era făcut din aur curat.

A doua carte pe care am văzut-o era mai mare decât Biblia. Ea era deschisă, iar un înger stătea în fața ei și scria ceva în ea. Împreună cu Domnul Isus ne-am apropiat să vedem ce scria îngerul în carte. El scria toate lucrurile care se întâmplau pe pământ. Tot ce s-a întâmplat vreodată pe pământ e documentat în această carte, inclusiv ziua și ora la care s-au întâmplat. Aceasta se face conform Cuvântul Domnului, care ne spune că la judecată se vor deschide cărțile, iar oamenii vor fi judecați după faptele lor care sunt documentate în aceste cărți (vezi Apocalipsa 20:12). Îngerul scria toate lucrurile pe care oamenii le făceau aici pe pământ – bune sau rele.

Am mers mai departe la locul unde era cea de-a treia carte. Aceasta era chiar mai mare decât a doua carte! Deși era închisă, ne-am apropiat de ea. La porunca Domnului, am luat-o toți șapte de acolo și am așezat-o sus pe o coloană.

Stâlpii și coloanele din Rai sunt atât de minunate! Ele nu sunt făcute ca cele de pe pământ! Coloanele arătau ca și cum ar fi fost împletite și erau făcute din diferite pietre prețioase! Unele erau construite din diamante, altele din smaralde pure, altele din aur pur, iar unele erau combinate din mai multe pietre prețioase. Atunci am înțeles că Dumnezeu este proprietarul tuturor lucrurilor așa cum este scris și în Biblie:

(Hagai 2:8) “Al Meu este argintul, și al Meu este aurul, zice Domnul Oștirilor.”

Atunci am înțeles că Dumnezeu este foarte bogat și că Lui Îi aparțin toate bogățiile lumii. În plus am înțeles că întregul univers Îi aparține Dumnezeului nostru și că El le dă cu plăcere și din abundență la toți care Îi cer cu credință.

(Psalm 2:8) “Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire.”

Această carte pe care am așezat-o pe coloană era așa de mare încât trebuia să o înconjurăm de fiecare dată când vroiam să-i întoarcem paginile. La început ne-a fost greu să citim din ea, deoarece ea conținea litere ciudate, pe care nu le cunoșteam și nu le înțelegeam. Caractere erau diferite de orice altă limbă scrisă sau vorbită de pe pământ – ele erau absolut desăvârșite, cerești. Dar cu ajutorul Duhului Sfânt ne-a fost îngăduit să putem citi și înțelege aceste caractere. A fost ca și cum un bandaj ne-a fost luat de pe ochi și atunci am putut să le citim și să le înțelegem, ca și cum ar fi fost propria noastră limbă maternă de pe pământ.

Am putut vedea că numele noastre șapte erau scrise în carte. Domnul ne-a spus că aceasta era “Cartea Vieții” (Vezi Apocalipsa 3:5). Am observat că numele noastre scrise în carte nu erau identice cu cele de pe pământ, acestea erau conform Cuvântului Domnului, numele noi pe care urmează să le primim:

(Apocalipsa 2:17) “Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii-lor Duhul: ‘Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela, care-l primește.’”

În Rai am putut să pronunțăm numele noastre noi, dar de îndată ce Domnul ne-a adus înapoi pe pământ, aceste nume ne-au fost șterse din memorie și din inimă.

Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic și se va împlini. Prietenii mei, Biblia ne spune să nu permitem nimănui să ne ia coronița de biruitor pe care Domnul ne-a pregătit-o: “[Eu vin curând. Păstrează ce ai ca nimeni să nu-ți ia cununa.](#)” (Apocalipsa 3:11)

În Rai există milioane de lucruri care sunt atât de minunate, încât noi nu le putem descrie în cuvinte. Însă un lucru doresc să-ți spun: “Dumnezeu te așteaptă!” Dar numai cei care rezistă până la sfârșit, vor fi salvați:

(Marcu 13:13) “[Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.](#)”

Dumnezeu să vă ajute.

A doua mărturisire – Ariel

Urcând spre Împărăția Cerurilor, am ajuns într-un loc minunat cu uși prețioase. În fața ușilor erau doi îngeri. Ei au început să vorbească, dar noi nu i-am înțeles, deoarece vorbeau în limba îngerilor. Atunci Duhul Sfânt a deschis mintea noastră și ne-am dat seama că ne uraseră: “Bun venit!” Domnul Isus a pus mâinile pe uși și acestea s-au deschis. Dacă Isus nu ar fi fost cu noi, nu am fi putut niciodată să intrăm în Rai.

Conduși de o bucurie copleșitoare, am început să ne uităm împrejur. Am văzut un pom mare, pe care Biblia îl numește “Po-

mul Vieții” (Apocalipsa 2:7). Apoi am mers la un râu și am văzut mulți pești în el. Totul era atât de minunat, încât ne-am hotărât să intrăm în apă. Am înotat pe sub apă și am văzut că peștii înotau pe lângă noi și ne atingeau corpurile. Ei nu fugeau de noi, așa cum ar fi făcut cei de pe pământ – prezența Domnului îi liniștea. Peștii puteau să aibă încredere în noi, deoarece știa că nu le vom face nici un rău. Eram atât de uimit și bincuvântat, încât am prins un pește și l-am scos din apă. Am fost uimit să văd că peștele era liniștit și se bucura de prezența lui Dumnezeu chiar și în mâna mea. Apoi i-am dat drumul iar în apă.

În depărtare am putut să văd cai albi în Rai, așa cum ne relatează Domnul în Biblie. Acești cai vor fi folosiți de Domnul când se va întoarce pe pământ împreună cu Biserica:

(Apocalipsa 19:11) “Apoi am văzut cerul deschis și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă ‘Cel credincios’ și ‘Cel adevărat’, și El judecă și se luptă cu dreptate.”

(Apocalipsa 19:14) “Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu **in subțire**, alb și curat.”

Am mers până la cai și am început să-i mângâi. Domnul m-a urmat și mi-a dat voie să-l călăresc pe unul din ei. Când a pornit, am avut o senzație pe care nu am trăit-o niciodată pe pământ. Am început să simt pacea, libertatea, iubirea și sfințenia pe care o persoană le poate avea în acel loc minunat. Am început să mă bucur din ce în ce mai mult de lucrurile pe care le vedeau ochii

mei în Cer. Căutam să mă bucur de toate lucrurile din paradisul acela minunat, pe care Domnul l-a pregătit pentru noi.

Am putut să vedem și masa mare pregătită pentru nunta Mielului – totul era deja gata. Ea nu avea nici început și nici sfârșit. Am văzut scaunele care erau pregătite pentru noi. Am văzut și cununile vieții veșnice, care fuseseră pregătite ca noi să le punem pe cap. Pe masă erau tot felul de mâncăruri delicioase, care erau deja servite pentru toți cei ce sunt invitați la nunta Mielului.

Am văzut îngeri, care erau ocupați cu niște pânze albe (**inul subțire**) pentru mantalele pe care Domnul le pregătea pentru noi. Mă minunam de toate lucrurile acestea. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că trebuie să primim împărăția ca niște copii (Vezi Matei 18:3). La fel ca niște copii eram și noi în Rai. Am început să ne bucurăm de tot ce era acolo: flori, reședințe – Domnul ne-a permis să intrăm în ele.

Apoi Domnul ne-a dus într-un loc unde erau mulți copii. Domnul era în mijlocul lor și a început să se joace cu ei. El avea grijă să petreacă suficient timp cu fiecare dintre ei, și se bucura să fie cu ei. Ne-am apropiat de Domnul și L-am întrebat: “Doamne, aceștia sunt copii care urmează să se nască pe pământ?” Domnul a răspuns: “Nu, **aceștia sunt copii care au fost avortați pe pământ!**” Când am auzit asta, am simțit că ceva înăuntrul meu mă zguduie.

Mi-am amintit de ceva ce făcusem în trecut, când nu-L cunoșteam pe Domnul. În vremea aceea eram într-o relație cu o femeie și ea a rămas însărcinată. Când mi-a spus că era însărcinată, eu nu am știut ce să fac și i-am cerut puțin timp pentru a lua o decizie. Timpul a trecut și când m-am dus la ea să-i comunic decizia, era prea târziu, ea avortase deja. Acest lucru mi-a marcat viața total. Chiar și după ce L-am acceptat pe Domnul în inima mea, tot nu am putut să-mi iert avortul acela. Dar în ziua aceea Domnul a făcut ceva pentru mine – El m-a lăsat să intru în locul acela și mi-a spus: “[Ariel, o vezi tu pe fetița de acolo? Ea este fetița ta.](#)” Când El mi-a spus asta, m-am uitat la fetiță și am simțit cum rana pe care o aveam în sufletul meu de atâta timp, a început să se vindece. Domnul mi-a permis să merg aproape de ea, și ea a venit aproape de mine. Am luat-o în brațe și o priveam în ochi. Apoi am auzit un cuvânt de pe buze ei: “Tata”. Am înțeles și am simțit că Domnul a avut milă de mine și m-a iertat – dar a trebuit să învăț să mă iert și eu pe mine.

Dragă prieten, oricine ai fi și citești aceasta, vreau să-ți spun un lucru: “Dumnezeu ți-a iertat deja păcatele, acum trebuie să înveți să te ierți și tu pe tine.” Eu Îl slăvesc pe Dumnezeu pentru că mi-a permis să vă mărturisesc această revelație. Doamne Isuse Hristoase, Ție Îți dau onoarea și gloria! Aceste experiențe pe care le-am avut cu Domnul sunt adevărate – El ne-a permis să vedem și să trăim această dezvăluire. Am speranța că fiecare frate în credință va fi binecuvântat să citească această mărturie și o va da mai departe la mulți alții.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

A treia mărturisire

(Apocalipsa 21:4) “El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Când am ajuns, porțile acelea mari ne-au fost deschise și am văzut o vale plină de flori. Florile erau foarte frumoase și mirosul lor era splendid. Am început să mergem înspre ele și am simțit o libertate deplină, așa cum nu simțisem niciodată pe pământ. Am simțit cum acea pace ne umplea inimile, și când am privit florile, am observat că fiecare era un unicat: chiar fiecare petală era diferită de celelalte, era unică, și avea câte o culoare nemaivăzută.

În inima mea I-am spus Domnului că mi-ar plăcea să am o astfel de floare. Domnul S-a uitat la mine cu o expresie a feței aprobatoare și astfel am încercat să rup o floare. Dar nu s-a întâmplat nimic – nu puteam nici să o smulg și nici să o scot din pământ. Nici măcar o petală sau o frunză nu am putut să smulg din floare. Atunci Domnul a început să vorbească și a spus: “**Aici totul se face cu dragoste.**” El a atins floarea și ea s-a predat singură în mâna Domnului. El pe urmă ne-a dăruit-o nouă. Am mers mai departe iar mirosul florilor ne însoțea.

Am ajuns într-un loc cu un rând de uși foarte frumoase. Ușile acestea nu era simple și modeste, ci ele erau ornamentate cu măiestrie și aveau pietre prețioase gravate pe ele. Ușile s-au deschis și am intrat într-o cameră în care erau mulți oameni. Toți alergau încolo și înapoi pregătind ceva. Unii dintre ei purtau pe umeri baloți de pânză albă strălucitoare, alții aduceau fusuri cu

ață de aur, iar alții aduceau farfurii care aveau forma unui scut înăuntru. Fiecare era foarte preocupat de munca sa.

L-am întrebat pe Domnul de ce erau toți așa de preocupați de munca lor și grăbiți. Atunci Domnul l-a rugat pe un tânăr să vină la noi. El ducea pe umărul său un astfel de balot de pânză albă strălucitoare. El a venit și L-a privit pe Domnul cu respect. Când Domnul l-a întrebat de ce purta balotul de pânză albă, el s-a uitat la Domnul și i-a zis: “Doamne, tu știi pentru ce este această pânză albă! Din această pânză confecționăm veșmintele de ceremonie pentru cei răscumpărați, veșmintele pentru mireasa Ta...” La auzirea acestor cuvinte ne-am umplut de bucurie și pace. În Biblie ni se spune:

(Apocalipsa 19:7-8) “Aliluia! Domnul, Dumnezeuul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească. Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat – **(Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților)**”

Când am ieșit afară din acel loc, am simțit și mai multă pace, pentru că era minunat să vezi că Domnul Însuși pregătește ceva atât de frumos pentru noi. Deoarece tu Îi ești atât de important, El a pregătit timpul și locul pentru tine. Ieșind afară din acel loc, ochii mi se pierdeau în fiecare amănunt al Raiului. Totul arăta ca și cum ar purta viață în sine și totul ÎL slăvea pe Dumnezeu.

Apoi am venit într-un loc unde erau milioane și milioane de copii de toate vârstele. Când L-au văzut ei pe Domnul venind, toți vroiau să-L îmbrățișeze, ca să simtă și mai mult iubirea Lui – deoarece simțeau multă dragoste pentru El. Isus era pasiunea fiecărui copil de acolo. Am plâns când am văzut cum Domnul îi răsfața dragăstos pe copii, îi săruta și le ținea mânuțele.

Am văzut cum îngerii se apropiau de Domnul și Îi aduceau copilași înveliți în pânză. Domnul îi atingea, mângâia, și-i săruta pe frunte – după aceea îngerii luau copii înapoi cu ei. Noi L-am întrebat pe Domnul de ce erau acolo atât de

mulți copii, și dacă ei urmau să fie născuți pe pământ. Domnul a părut emoționat pentru un moment, și apoi a spus: **“Nu, acești copii nu vor fi trimiși pe pământ! Ei sunt copii care au fost avortați de părinții lor pe pământ; ei nu au vrut să-i aibă. Acum sunt toți copiii Mei și Eu îi iubesc.”** Eu doar am mai aprobat din cap, deoarece vocea începuse să-mi tremure, că-L întrebasesm pe Domnul așa ceva.

Când nu Îl cunoscusem încă pe Domnul – pe El care este viața adevărată – am făcut greșeli și am păcătuit ca orice om. Printre aceste păcate a fost și un avort.

După un timp am găsit un moment în care eram doar Domnul și cu mine, și L-am întrebat: “Doamne, este și copilașul, pe care l-am avortat cu mult timp în urmă, aici?” Domnul mi-a răspuns: **“Da!”** Am mers într-o parte și am văzut un băiețel mic și frumos. Aproape de el stătea un înger. Îngerul privea la Domnul și băiatul era întors cu spatele la noi.

Domnul mi-a spus: **“Privește, acolo este băiatul tău!”** Am vrut să-l văd din față, așa că am alergat la el, dar îngerul m-a oprit cu

mâna. El mi-a arătat că trebuia să ascult mai întâi ce spunea băiatul. Am început să ascult ce spunea micuțul băiețuș. El vorbea, și în timp ce vorbea, se uita la ceilalți copii. El l-a întrebat pe înger: “O să vină și tata și mama mea curând aici?” Îngerul m-a privit și i-a răspuns: “Da, tăticul și mămica ta sunt aproape să sosească!”

Nu știu de ce am fost privilegiată să aud aceste cuvinte, dar în inima mea am știut că ele au fost cel mai frumos cadou pe care putea Domnul să mi-l dea. Micuțul nu vorbea cu dușmănie sau suferință, gândindu-se că părinții lui nu vruseseră să-l aibă. El pur și simplu aștepta cu dragostea, pe care Dumnezeu i-o pusese în inimă.

Am mers mai departe, dar am păstrat imaginea băiatului în inima mea. Știu că trebuie să fac zilnic câte un efort, ca într-o zi să reușesc să fiu cu el. Acum mai am încă un motiv în plus să ajung în Împărăția Cerului, deoarece acolo mă așteaptă cineva. Cuvântul Domnului ne spune:

(Isaia 65:19) “[Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului, și Mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plâsetelor, nici glasul țipetelor.](#)”

Apoi am ajuns într-un loc unde erau niște munți mici – acolo L-am văzut pe Domnul Isus dansând. În fața Lui era o mulțime de oameni îmbrăcați în veșminte albe și care țineau în mâini crenguțe de măslin înălțate. Când fluturau crenguțele în aer, din ele curgea ulei. Dumnezeu are lucruri mărețe și minunate pregătite pentru tine! Acum e timpul ca tu să-ți deschizi inima pentru El.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

A patra mărturisire

În Împărăția Raiului am văzut multe lucruri minunate, așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu:

(1 Corinteni 2:9) “Dar după cum este scris: **Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.**”

Când am ajuns în Împărăția lui Dumnezeu a fost așa de impresionant și senzațional să vedem toate acele lucruri multe și minunate – și în același timp să mai simțim și slava Domnului. A fost mai mult decât special să vedem locul în care era un număr foarte mare de copii. Putem spune cu adevărat că în locul acela se aflau milioane de copii. Raiul era împărțit în mai multe secțiuni, în care erau copii de vârste diferite. Am văzut un fel de case pentru copilașii de vârstele cuprinse între 2-4 ani. În plus am mai observat că copii cresc în Împărăția Cerului în mod normal și că acolo era și o școală în care ei învățau Cuvântul lui Dumnezeu. Învățătorii erau îngerii, și ei îi învățau pe copii cântece de închinare și cum să-L preamărească pe Domnul Isus.

Am observat că Domnul Isus se bucura enorm când a sosit la ei. Chiar dacă nu am putut să-i vedem fața, am putut să simțim zâmbetul Lui, care a umplut întregul loc. Când a sosit, toți copiii au alergat la El! În mijlocul copiilor am văzut-o pe Maria, mama Domnului Isus de pe pământ. Ea era o femeie foarte frumoasă. Noi nu am văzut-o pe nici un tron, și nimeni acolo nu i se închina ei. Ea era acolo ca și celelalte femei din Rai – la fel ca toți oamenii de pe pământ, ea a trebuit să-și primească salvarea

prin sângele lui Hristos. Ea avea o robă albă și o curea de aur în jurul brâului, și părul ei se revărsa până la mijloc.

Pe pământ am ascultat și am văzut cum mulți oameni se închinău Mariei, mamei lui Isus, dar vreau să vă spun ce zice Cuvântul Lui Dumnezeu cu privire la asta:

(Ioan 14:6) “Isus i-a zis: ‘Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine’.”

Singura intrare în Împărăția Cerului este Isus din Nazaret – și nu Maria.

Am mai observat și că acolo nu era soare sau lună. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune:

(Apocalipsa 22:5) “Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.”

Am putut să vedem gloria lui Dumnezeu. Pentru noi a fost dificil să descriem în cuvinte lucrurile groaznice pe care le văzusem mai înainte în iad, dar este chiar mai complicat să îmbrăcăm în cuvinte lucrurile cerești și perfecțiunea Creatorului nostru. Când eram acolo, căutam să alergăm și să vedem toate lucrurile. Ne-am putut întinde jos pe iarbă și am simțit slava lui Dumnezeu. Ea era ca o adiere ușoară de vânt care ne mângâia fețele, era ceva nemaipomenit.

În mijlocul cerului am văzut o cruce uriașă din aur pur. Cred că nu stătea acolo numai ca simbol al închinării, ci mai curând ca

simbol pentru faptul că doar prin moartea lui Isus pe cruce avem acces la Împărăția Cerului.

Am continuat să mergem prin Rai. Era atât de minunat să ne plimbăm împreună cu Domnul Isus Hristos. Acolo am aflat cu siguranță cine este Isus din Nazaret, Dumnezeuul căruia îi slujim. Mulți dintre noi pe pământ ne închipuim, că acolo sus este un Dumnezeu care doar așteaptă ca noi să facem păcate, ca El apoi să ne pedepsească și să ne trimită în iad. Dar realitatea nu este așa. Noi am văzut un alt Isus, Isus prietenul, Isus care plânge când noi plângem. Isus este un Dumnezeu al dragostei, plin de dragoste și îndurare; El ne întinde mâna Sa, ca să ne ajute pe drumul mântuirii.

Domnul Isus ne-a permis să mai facem cunoștință cu o altă personalitate din Biblie. Noi l-am întâlnit pe Regele David – Regele David despre care povestește atât de mult Vechiul Testament. El era un bărbat înalt și arătos, a cărei față reflecta gloria lui Dumnezeu. Tot timpul cât am stat în Împărăția Cerului, singurul lucru pe care Regele David l-a făcut, a fost să danseze și danseze, și să-I dea toată gloria și onoarea lui Dumnezeu.

Tuturor cărora citesc această mărturie, vreau să le strig următoarele Cuvinte ale lui Dumnezeu:

(Apocalipsa 21:27) “Nimic întinat nu va intra în ea (cetatea), nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.”

Aș vrea să vă mai spun că numai cei curajoși, numai cei ce se țin de Împărăția Raiului, ajung acolo.

Dumnezeu să vă ajute.

A cincea mărturisire

(2 Corinteni 5:10) “Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup.”

În Împărăția Cerului am putut vedea Noul Ierusalim despre care ne vorbește Biblia:

“În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:2-3)

Am văzut orașul și l-am admirat – este un oraș real și minunat! Isus s-a dus acolo ca să pregătească locuințele acelea pentru noi.

În oraș am văzut că pe fațada fiecărei reședințe sau case era scris numele proprietarului. Acest oraș nu era încă locuit, dar stătea deja gata pentru noi. Nouă ni s-a permis să intrăm înăuntru și să vedem toate lucrurile din casă. Dar mai târziu după ce am părăsit

orașul, am uitat toate lucrurile pe care le văzusem, amintirile acelea ne-au fost șterse. Totuși ne mai putem aminti că stâlpii caselor erau placați cu metale prețioase, iar cele mai prețioase și diferite pietre erau încrustate în ei. Ei mai conțineau și aur pur.

Aurul din acest oraș arăta așa cum îl descrie Biblia, este aproape transparent și foarte strălucitor. Aurul de pe pământ nici nu poate fi comparat în lăcu și frumusețe cu aurul care este în Rai.

După aceasta, am fost duși într-un loc unde erau multe sticlute. Înăuntrul acestor sticlute erau lacrimi cristalizate. Acestea erau lacrimile pe care copiii lui Dumnezeu le-au vărsat pe pământ. Ele nu erau lacrimi de nefericire, ci lacrimi pe care oamenii le vărsaseră când plânseseră în prezența lui Dumnezeu – lacrimi de pocăință și de recunoștință. Dumnezeu le păstrează pe acestea ca pe o comoară prețioasă în Rai, așa cum ni se spune și în Biblie:

(Psalm 56:8) “Tu numeri pașii vieții mele de pribeag; pune-mi lacrimile în burduful Tău: nu sunt ele scrise în cartea Ta?”

Apoi am ajuns într-un loc unde erau foarte mulți îngeri. Cu toate că în Rai văzusem deja mulți îngeri diferiți, aici am văzut îngeri care arătau toți la fel. Acolo am văzut că Isus are câte un înger special pentru fiecare persoană. El ne-a mai arătat că acest înger personal stă aproape de noi pe durata întregii noastre existențe pe pământ. El ne-a prezentat și îngerii care ne-au fost destinați nouă. Noi am putut să le vedem trăsăturile caracteristice, dar Dumnezeu ne-a spus că nu avem voie să dezvăluim aceste lucruri altora. În Cuvântul Domnului citim:

(Psalm 91:11-12) “Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu

cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. Vei păși peste lei și peste năpârci, și vei călca peste pui de lei și peste șerpi.”

După aceea am sosit într-un loc cu multe sertare care se închideau și în interiorul cărora erau diferite feluri de flori. Unele flori erau deschise, frumoase și strălucitoare. Însă la unele le atârnavă florile în jos iar altele erau chiar uscate. L-am întrebat pe Isus care era semnificația acestor flori. El a răspuns: “Viața voastră este așa ca florile acestea!” El a arătat spre florile strălucitoare și a spus: “Aceste flori arată legătura strânsă pe care o aveți cu Mine.”

Apoi le-a lăsat pe acestea și S-a îndreptat spre cele ofilite. El a spus: “Priviți, persoana aceasta a lăsat capul în jos, pentru că tocmai trece prin crize și probleme. Iar ceva din viața ei i-a întrerupt legătura cu Mine. Știți ce fac Eu cu florile acestea care sunt ofilite, ca să devină iar sănătoase și strălucitoare?” Atunci El a luat floarea în mână și a spus: “Eu vărs câteva lacrimi de-ale Mele peste ele și le ridic din nou.” Atunci am văzut cum printr-o putere specială această floare a început să prindă viață, s-a îndreptat din nou, iar culoarea i-a devenit iarăși strălucitoare.

Apoi a luat unele dintre florile ofilite, le-a aruncat în foc și a zis: “Priviți, persoanele aceasta M-au cunoscut, dar au plecat de la Mine. Acum ele mor fără Mine și sunt aruncate în foc.”

Cuvântul Domnului ne spune: “Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard.” (Ioan 15:5-6)

După ce am plecat de acolo am văzut un castel minunat în depărtare. Nimeni nu cuteza să se apropie de el, noi credem că ar putea avea legătură cu următoarea imagine descrisă în Biblie: “Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.” (Apocalipsa 22:1) Noi bănuim că acest castel era probabil așezat aproape de tronul și de prezența lui Dumnezeu.

Cât am trăit aceste lucruri în Împărăția Cerului, am avut în permanență o bucurie imensă în inimă și o pace care întrece orice pricepere: “Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.” (Filipeni 4:7). Atunci am înțeles ce ne spune Duhul lui Dumnezeu în următoarele două versete: “Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, și la o moștenire nestrăicătoare, și neântinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.” (1 Petru 1:3-4)

A șasea mărturisire

(Luca 22:29-30) “De aceea vă pregătesc Împărăția, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie, ca să mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea.”

În locul acela minunat, Dumnezeu ne-a permis să vedem cea mai frumoasă sală de recepție, despre care nu am fi crezut vreodată că ar putea exista undeva în tot universul. Am văzut un tron uriaș cu două scaune din aur pur și împodobit cu pietre prețioase care nu există nicăieri pe pământ. În fața tronului uriaș era o masă care nu avea sfârșit, pe ea era o față de masă albă. Era atât

de albă, încât nu se poate compara cu nici o nuanță de alb de pe pământ.

Pe masă erau tot felul de mâncăruri deosebite și alese, pe care nici nu ți le-ai putea imagina vreodată. Am văzut struguri de mărimea portocalelor – Domnul Isus ne-a permis să gustăm câțiva din ei. Încă ne mai amintim de gustul lor nemaipomenit! Frate și prietene, tu nu poți să-ți imaginezi toate lucrurile care te așteaptă în Împărăția Cerului și pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru tine:

(1 Corinteni 2:9) “Dar, după cum este scris: ‘Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.’”

Dumnezeu ne-a permis să ne uităm la pâinea care era pe masă, era ”mana cerească”. Aceasta era pâinea lui Dumnezeu despre care ne vorbește Sfânta Scriptură. Nouă ni s-a permis să gustăm din ea împreună cu tot felul de lucruri extraordinare, care nici nu există pe pământ.

Toate aceste lucruri ne așteaptă pe noi în Împărăția Cerului ca moștenire nestricăcioasă. Când vom moșteni Împărăția Cerului, o să ne bucurăm de o mâncare delicioasă. Am fost surprinși că scaunele erau așezate pe ambele părți ale mesei. Pe fiecare dintre aceste scaune frumoase era scris un nume. Am putut citi clar numele noastre pe scaune, dar nu erau numele noastre de pe pământ. Acestea erau niște nume noi, pe care nu le știa nimeni în afară de noi. (vezi Apocalipsa 2:17)

Ceea ce am mai găsit scris în Cuvântul lui Dumnezeu, ne-a surprins: “Totuși, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt

supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.”
(Luca 10:20)

Acolo erau foarte multe scaune! Este suficient spațiu pentru toți cei care vor să vină în Împărăția Cerului. Apoi am văzut și scaune care fuseseră luate de la masă. Aceasta înseamnă, că acei bărbați și femei cărora le erau rezervate scaunele, se plictisiseră să-I slujească lui Dumnezeu; în consecință, numele lor fuseseră șterse din Cartea Vieții, și ei nu mai aveau voie să participe la nunta Mielului.

Dumnezeu ne-a permis să vedem și câteva din personjele biblice, sfinții minunați despre care citim în Sfânta Scriptură. Am fost surprinși să-l vedem pe Avraam. În Biblie el era în vârstă, dar acolo înfățișarea și trupul său nu erau astfel. Ca înțelepciune era în vârstă. Părul său era alb în întregime, dar fiecare fir de păr arăta ca și cum ar fi fost un fir de sticlă sau de diamant. Ceea ce ne-a surprins cel mai mult a fost faptul că el era chiar mai tânăr și decât noi. În Rai vom fi toți întineriți și vom arăta tineri. Am fost de asemenea surprinși de cuvintele spuse de el. Avraam ne-a spus ceva, ce nu vom uita niciodată. El ne-a urat “Bun venit în Împărăția Cerului”, și ne-a spus că foarte curând vom fi și noi acolo, deoarece Domnul Isus Hristos va veni repede pe pământ.

Dumnezeu să vă ajute.

Tradus de Nicolae Ibășfălean

www.DivineRevelations.info/ROMANIAN

Vezi și: <http://www.resursecrestine.ro>